

BERÄTTELSEN OM PROFETEN ADAM I KORANEN

Berättelsen om Adam (över honom vare frid) i Koranen

En händelse som är knuten till orsaker och följder lockar åhöraren. När den dessutom innehåller lärdomar från det förgångna blir nyfikenheten att känna till den en stark faktor för att dess lärdomar ska fästas i själen. Den koraniska berättelsen uppfyller denna roll på det starkaste sättet och framställer den i den mest uttrycksfulla formen.

Berättelsen om Adam i Koranen kommer inom denna ram. Händelserna i denna berättelse nämns på sju ställen i Koranen: i surorna al-Baqara, al-A'raf, al-Hijr, al-Isra', Taha, al-Kahf och Sad. Händelserna nämns där i olika längd och detalj, kortfattat eller utförligt, men tillsammans bildar de en enhetlig helhet utan brist eller avbrott.

Sammanfattning av berättelsen

Sammanfattningen av denna koraniska berättelse är att Gud befallde Adam (över honom vare frid) att bo tillsammans med sin hustru i paradiset och att äta därifrån var de ville, utom från ett visst träd. Men Satan lämnade dem inte i fred, utan viskade till dem och lockade dem att äta från det. De åt från trädet och bröt därmed mot Guds befallning.

BERÄTTELSEN OM PROFETEN ADAM I KORANEN

Då kom den gudomliga befallningen att de skulle stiga ner från paradiset och leva på jorden, och att de skulle följa den vägledning som skulle komma till dem från Gud. Efter att de bosatt sig på jorden föddes mänsklighetens avkomma från dem. Iblis blev fördriven från paradiset efter sitt trots, och hans reaktion på detta var att svära att han skulle förleda Adams barn och avvända dem från den raka vägen.

Berättelsen innehåller också på olika ställen i Koranen: skapelsen av Adam, Guds befallning till änglarna att falla ned inför Adam, Iblis' vägran, Guds utnämning av Adam till ställföreträdare på jorden, hans boende i paradiset, Iblis' förförelse och Guds varning till Adams barn att inte följa Satan.

Analys av berättelsens delar

1. **Förhandsmeddelandet i den högre församlingen** om att en ny varelse skulle uppstå – Adam. Gud sade: {Och när din Herre sade till änglarna: Jag skall sätta en ställföreträdare på jorden} (al-Baqara:30).
2. **Tillkännagivandet av materialet** som denna nya varelse skulle skapas av: {Jag skall skapa en människa av torkad lera av svart formbar jord} (al-Hijr:28), och {Jag skall skapa en människa av lera} (Sad:71).
3. **Högtidlighållandet av denna nya skapelse** genom att änglarna befalldes att falla ned inför Adam: {Och när Vi sade till änglarna: Fall ned inför Adam} (al-Baqara:34). Detta upprepas sju gånger i Koranen.
4. **Iblis' vägran att falla ned** och hans falska argument: {Jag är bättre än honom. Du skapade mig av eld och honom av lera} (al-A'raf:12).
5. **Den gudomliga domen** mot Iblis: {Stig ner härifrån. Det är inte för dig att vara högmodig här. Gå ut, du är av de förnedrade} (al-A'raf:13). Iblis svarade trotsigt: {Eftersom Du har förlett mig skall jag sitta på Din raka väg för dem} (al-A'raf:16). Gud svarade: {Mina tjänare har du ingen makt över, utom de som följer dig av de vilseledda} (al-Hijr:42).
6. **Guds varning till Adam:** {O Adam, denne är en fiende för dig och din hustru. Låt honom inte driva er ut ur paradiset så att du blir olycklig} (Taha:117).
7. **Förbudet mot att närma sig trädet:** {Närma er inte detta träd, annars blir ni av de orättfärdiga} (al-Baqara:35).
8. **Iblis' förförelse:** {Satan viskade till honom och sade: O Adam, skall jag visa dig odödlighetens träd och ett rike som inte förgår? Så åt de båda, och deras nakenhet blev synlig för dem, och de började täcka sig med paradisetts blad. Adam trotsade sin Herre och gick vilse} (Taha:120-121).

9. **Guds tillrättavisning och Adams ånger:** {De sade: Vår Herre, vi har gjort oss själva orätt. Om Du inte förlåter oss och förbarmar Dig över oss, blir vi av de förlorade} (al-A'raf:23). {Adam tog emot ord från sin Herre, och Han förlät honom. Han är den som tar emot ånger, den barmhärtige} (al-Baqara:37).
10. **Nedstigningen från paradiset:** {Stig ner härifrån, alla. Ni är fiender till varandra. Om vägledning kommer från Mig, skall den som följer Min vägledning inte gå vilse och inte bli olycklig} (Taha:123).

Vad man får ut av berättelsen

Berättelsen om Adam innehöll många nyttor och lärdomar, vi nämner dem som följer:

- Att Adam (över honom vare frid) är människornas fader, och detta är vad nästan alla himmelska religioner är överens om. Adam hade en ställning i paradiset, men när han svarade på Iblis' lockelse och förförelse, blev han förd ut därifrån till jorden, och från honom och hans hustru föddes mänskligheten. Som Gud säger: {O människor, frukta er Herre, som skapade er av en enda själ och skapade av den dess maka och spred från dem många män och kvinnor} (al-Nisa':1).
- Att Adam (över honom vare frid) begick ett fel när han åt från trädet som Gud hade förbjudit honom att närma sig. Men detta fel var inte avsiktligt, utan av svaghet och glömska. Som Gud säger: {Han glömde, och Vi fann hos honom ingen beslutsamhet} (Taha:115).
- Guds vidsträckta nåd och Hans förtjänst, Hans fulla generositet och Hans acceptans av de ångrande. Som Gud säger: {Han förlät honom. Han är den som tar emot ånger, den barmhärtige} (al-Baqara:37).
- Att Adam (över honom vare frid) skapades av fast lera och av svart formbar jord, som många verser anger. Som Gud säger: {Han började människans skapelse av lera} (al-Sajda:7).
- Att Guds vilja krävde att Han skulle sätta en ställföreträdare på jorden, nämligen Adam och hans avkomma. Som Gud säger: {Och när din Herre sade till änglarna: Jag skall sätta en ställföreträdare på jorden} (al-Baqara:30). Och Han sade också: {Han är den som gjort er till ställföreträdare på jorden} (al-An'am:155).
- Att fiendskapen mellan Iblis och hans avkomma, och mellan Adam och hans avkomma, är gammal, stark och fortgående tills Gud ärver jorden och allt som finns på den. Som Gud säger: {Vi sade: Stig ner, ni är fiender till varandra} (al-Baqara:36).
- Att den som lever i en välsignelse måste bevara den, tacka Gud och be Honom om dess fortbestånd, och inte göra något som strider mot Guds befallning. Ty otacksamhet för välsignelser tar bort dem. Som

Gud säger: {Om ni tackar skall Jag ge er mer, men om ni är otacksamma är Min plåga svår} (Ibrahim:7).

- Att trons styrka övervinner Satans list, och att Iblis inte har någon makt över de barmhärtiges tjänare. Som Gud sade till Iblis och gav de troende glädjebud: {Mina tjänare har du ingen makt över} (al-Hijr:42).

Märkligheter som nämnts i uttolkningarna kring denna berättelse

I vissa tafsir-böcker om berättelsen om Adam (över honom vare frid) har det nämnts vissa utsagor och berättelser som man inte bör förlita sig på eller fästa uppmärksamhet vid. Bland dem finns berättelser om hur Adam skapades. Al-Qurtubi sade vid sin tolkning av Guds ord: {Och Han lärde Adam alla namn} (al-Baqara:31): "Han skapade honom som människa, och han var en kropp av lera i fyrtio år av fredagens mått.

Änglarna gick förbi honom och blev rädda när de såg honom, och den som blev mest rädd var Iblis. Han brukade gå förbi honom och slå honom, och kroppen lät som lerkärl låter, med ett ljud..." och så vidare. Det som bör hållas fast vid i detta sammanhang är att Adam skapades av lera, eller av svart formbar jord, eller av fast lera, eller av en avkomma av lera. Detta är vad Koranen säger.

Och också diskussionen om vilken sorts träd Adam åt från. Al-Tabari nämnde några av dessa utsagor och sade sedan: "Vi har ingen kunskap om vilket träd det var exakt, eftersom Gud inte har gett Sina tjänare något bevis för det i Koranen eller i den autentiska Sunnah. Hur skulle man då veta det? Det har sagts: det var ett veteträd, det har sagts: det var ett vinträd, det har sagts: det var ett fikonträd. Det kan vara något av dessa. Men detta är en kunskap som, om man vet den, inte ger någon nytta, och om man inte vet den, inte skadar."

Det viktiga här är att hålla sig till Koranens berättelse i det som nämnts av historier och nyheter, och inte gå in i detaljer om det inte finns ett klart och korrekt bevis, särskilt om dessa detaljer inte leder till någon rättslig följd eller religiös bestämmelse.